

בש"פ 3618/14 - יוסף אבו מדיג'ם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 3618/14 - א'

לפני: כבוד הרשם גיא שני

המבקש: יוסף אבו מדיג'ם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר-דין שניתן בעניינו של המבקש בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע ביום 26.2.2014. בגזר הדין הוטל על המבקש עונש של מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, וכן מאסר מותנה ופסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה. גזר הדין בא בעקבות הרשעתו של המבקש, על-פי הודאתו בעובדות במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות בנשק ובעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, שיבוש מהלכי משפט ונהיגה פוזת.

גזר הדין ניתן, כאמור, ביום 26.2.2014 - במעמד הצדדים. על כן, היה על המבקש להגיש את ערעורו עד ליום 13.4.2014. המבקש לא עשה כן, ופנייתו הראשונה לבית משפט זה נעשתה ביום 21.5.2014, קרי: באיחור של כארבעים יום. בבקשה שלפניי, שאינה נתמכת בתצהיר, נטען בכלליות כי העיכוב בהגשת ההליך - "איחור קצר יחסית", לדעת המבקש - נבע ממצב כלכלי רעוע שהקשה על שכירת שירותיו של סנגור, ומן העובדה שאחיו של המבקש נעצר והדבר הכביד עוד על המשפחה. עוד טוען המבקש כי סיכויי ההצלחה של ההליך טובים. המדינה מצדה מתנגדת למתן

עמוד 1

לאחר עיון בטענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

אמת, הגישה בבקשות להארכת מועד בפלילים מקלה יותר בהשוואה להליכים אזרחיים; עם זאת, גם בהליך פלילי הכלל הוא כי יש להקפיד על המועדים הקבועים בדין, וכי על מבקש הארכה להציג "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור בהגשת ההליך. בהקשר זה ישקול בית משפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו למשל בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.7.2006)).

בענייננו, לא מצאתי כי בוסס טעם ממשי שיש בו כדי להניח את הדעת. ראשית, לא מדובר באיחור קצר, כנטען, אלא באיחור ניכר של קרוב לארבעים ימים. שנית, אין הצדקה מספקת לאיחור. המבקש היה מיוצג בבית המשפט המחוזי. פסק-הדין ניתן בנוכחותו ובנוכחות באת-כוחו. בגזר הדין אף צוין במפורש כי עומדים לרשות המבקש 45 ימים להגשת ערעור. אם בחר המבקש להחליף את ייצוגו היה עליו לעשות כן בתוך התקופה הקצובה בדין להגשת ערעור, או למצער היה עליו לבקש ארכה לפני חלוף תקופה זו. הטענות שמעלה המבקש בדבר קושי כלכלי הן כאמור כלליות ולא מבוססות, ולא די בהן כדי להצדיק את העיכוב הממושך בפנייה לבית משפט זה. לבסוף אציין כי מדובר על ערעור בנושא חומרת העונש, ובכגון דא המשוכה היא גבוהה.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו באייר תשע"ד (26.5.2014).

גיא שני, שופט
ר ש ם